

بررسی ویژگیهای ژئوشیمیایی و تعیین محیط زمین ساختاری کانسار مس پورفیری میدوک، واقع در نوار دهج-ساردوئیه، کرمان

علیرضایی، علی^۱- آلبانی، فرهاد^۱- مرادیان، عباس^۲- سپاهی، علی اصغر^۱- عباسلو، زهر^۳

۱-ali.alirezaei.ir@gmail.com - گروه زمین شناسی دانشگاه بوعلی سینا همدان

۲- گروه زمین شناسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

۳- کارشناس ارشد مجتمع مس میدوک

چکیده

کانسار مس میدوک در زون ایران مرکزی، کمر بند ولکانو-پلوتونیک ارومیه-دختر، نوار دهج-ساردوئیه و در ۴۲ کیلومتری شمال شرق شهرستان شهربابک در استان کرمان واقع شده است. این مجموعه از نظر سنگ شناسی از گرانودیوریت، کوارتز دیوریت، تونالیت و دیوریت تشکیل شده است. کانی‌های عمده تشکیل دهنده این سنگ‌ها عبارتند از: پلاژیوکلاز، آلکالی فلدسپار، بیوتیت، هورنبلند و کوارتز. سنگ‌های این مجموعه از نظر ژئوشیمی (سری مگنتیتی) هستند که در داخل مجموعه‌های آتشفشانی ائوسن نفوذ آکالکوالکالین، متا تا پراآلومین و از تیپ کرده‌اند. این نفوذ در شرایط رژیم تکتونیک مخرب زون فرورانش حاشیه قاره‌ای و بعد از کوهزایی رخ داده است.

Abstract

The Meiduk porphyry copper deposit is located of 42 Km northeast of Shahr-Babak (Southeast of Iran) in Urumieh-Dokhtar magmatic belt. This stock composed of granodioritic, q-dioritic, tonalitic and dioritic rocks. Major minerals are quartz, plagioclase, alkali feldspar and mafic minerals are amphibole and biotite. Geochemically, the rocks are calc-alkaline, meta to peralumine and I-type granitoids that intruded into Eocene volcanic rocks. Field, petrography and geochemically study indicate that Meiduk porphyry were emplaced at active continental margin and in post-collisional tectonic setting.

مقدمه

کانسار مس میدوک در ۴۲ کیلومتری شمال شرق شهرستان شهربابک از توابع استان کرمان و در ۱۳۲ کیلومتری ۳۰ و ۲۵° شمال غرب کانسار مس سرچشمه واقع شده است. مختصات جغرافیایی آن عرض جغرافیایی شمالی ۵۵ می‌باشد (شکل ۱). منطقه مورد مطالعه در قسمت جنوب شرقی کمر بند ارومیه-۱۰° طول جغرافیایی شرقی سنگ‌های آتشفشانی از جنس آندزیت، آندزی بازالت، دختر (شمال غربی نوار دهج-ساردوئیه) قرار گرفته است داسیت و همچنین مجموعه‌های آذرآواری مانند آگلومرای داسیتی و آندزیتی و توف‌های سبز، خاکستری و قرمز رنگ با سن ائوسن که متعلق به کمپلکس رازک می‌باشند، سنگ میزبان این توده را تشکیل می‌دهند. در